

එදිනෙදා ජීවිතයට විද්‍යාව

මිනිසා මාළු ආහාරයට ගැනීමට පටන් ගන්නේ අපත අහිතයේ සිටම ය. මාළු ප්‍රජාවල වූ කරුණු ගණනාවක් ම අත. වෙනත් සිවුපා හෝ දෙපා සතුන් ගේ මාංශ මෙන් නොව මාළුන්ගේ මාංශ මාදු ය. කුඩා කැබලි වශයෙන් ආහාරයට ගැනීම පහසු ය. මාළු අනුභවයේ දී ලේ ගැලීමක් සිදු නොවේ. දත්වලට වෙහෙසක් නොදැනේ. විශාල ප්‍රමාණයක් ආහාරයට ගන්නන් අපහසුවක් නොදැනේ. විකීමට ඇති පහසුව නිසා අමු මාළු පවා ආහාරයට ගැනීම ඇතැම් මිනිසුන් ගේ සිරිත ය.

අලුත් මාළු මිලදී ගමු

ආචාර්ය උපාලි ඇම් සේනානායක

මහජනයා අතර කොතරම් ජනප්‍රියද යි ගතහොත් ජෙලටින් කැප්සුල තුළ අහුරන ලද මාළුතෙල් අද වෙළඳ පොළෙන් මිලදී ගත හැකි ය. මෙම මාළු තෙල් අතර කොඩිලිවර් තෙල් ද ජනප්‍රිය ය.

මේ තෙල් ලබාගන්නේ කොඩි නම් මාළුවාගේ අක්මාවෙන් ය. එය විටැමින් ඒ සහ ඩී වලින් පොහොසත් ය. ශරීරයේ සාමාන්‍ය ආරක්ෂාවට මේ විටැමින් වර්ග දෙක උදව් වේ. ඒට අමතරව මනා ඇස් පෙනීමට විටැමින් ඒ අවශ්‍ය වන අතර ආහාරයේ ඇති කැල්සියම් උරා ගැනීමට විටැමින් ඩී අවශ්‍ය වෙයි. මෙම හේතුව නිසාම බොහෝ කිරිපිටි වලට, අමතර පෝෂ්‍ය ද්‍රව්‍යයක් ලෙස විටැමින් ඩී එකතු කර ඇත. මාළුවා ජීවත්වන තුරු උගෙන් ගඳක් පිට නොවේ.

විශේෂයෙන්ම මාළුන් විසින් ආහාරයට ගනු ලබන්නේ ඇල්ගී වැනි සරල පැළෑටියි. මෙම ඇල්ගී පැළෑටි තුළ ෆීනෝල් Phenol නම් රසායන ද්‍රව්‍යයක් ඇත. එය ප්‍රබල විෂබීජ නාශකයකි. එය ශරීරය මතුපිට භාහිරව විෂබීජ වලින් ආරක්ෂා කර දෙයි. මාළුවා මියගිය පසු මෙම ක්‍රියාවලිය තවතින නිසා තරක්වීම ආරම්භ කරයි.

ඇත්ත වශයෙන්ම පණ තියෙන මාළුවෙක් දුගඳ නැත. මාළු ගඳ ඇතිවන්නේ මාළුවා මියගොස් ස්වල්ප වේලාවකට පසුව ය. මාළු මාංශ පේශී මාදු නිසා ඒවා මත විශාල වශයෙන් බැක්ටීරියා, වෛරස් වැඩිමට පටන් ගනී. මාළුවා ජීවත්වන විට උගේ ආමාශය සහ සෛල තුළ එක්තරා රසායන ද්‍රව්‍යයක් එකතු වෙයි. මෙය හඳුන්වනු ලබන්නේ ට්‍රයි මීතයිල් ඇමීන් මක්සයිඩ් (TMAO) යන නමිනි. එය ගඳක් නැති රසායන ද්‍රව්‍යයකි. මෙබඳු රසායන ද්‍රව්‍ය ගණනාවක් මාළු සෛල තුළ ඇත. ඒවාගේ ප්‍රධාන කාර්යභාරය වන්නේ ලුණු දියරය සෛල තුළට ගලාඒම වැළකීමයි. මුහුදු ජලයේ සියයට 3 ක් ලුණු (සෝඩියම් ක්ලෝරයිඩ්) අඩංගු ය. එම ජලය මාළු සෛල තුළට ගලා යයි නම් මාළුවා මැරෙනු පමණක් නොව මාළු රසය ද ලුණු රස වනු ඇත. අප දන්නා පරිදි එය එසේ නොවේ. මාළුවා මියගිය පසු TMAO එලෙස තව දුරටත් ආරක්ෂකයක් වශයෙන් ක්‍රියා නොකරයි.

TMAO අණුව බිඳී ට්‍රයිමීතයිල් ඇමීන් බවට පත් වෙයි. මාළු ගඳ ඇත්තේ මෙම සංයෝග අවට පරිසරයට මුද හරින හෙයිනි. බොහෝ ඇමයිනෝ රසායන සංයෝග දුගඳ ය. මීට අමතරව, මිය ගිය සෛල මත වැඩෙන බැක්ටීරියා හයිඩ්‍රජන් සල්ෆයිඩ් අඩංගු තවත් වාෂ්පශීලී රසායන ගණනාවක් අවට පරිසරයට මුදාහරිනු ලබයි. මේවා කුණු බිත්තර ගඳට ද හේතු වෙයි. මාළුවා පරණවන්න, පරණවන්න උගේ ශරීරයෙන් හමන දුගඳ වායු ප්‍රමාණය වැඩිවෙයි. බොහෝ මුහුදුබඩ ප්‍රදේශවල වාතයේ කුණු මාළු සුවඳක් ස්වල්ප වශයෙන් ඇත. මෙම වායු, අවට වාතයට එකතු වන්නේ මියගිය කුණු වූ මුහුදු මාළු සහ මුහුදු පක්ෂීන්ගෙන් ය.

මස් මෙන් නොව, මාළු අගේ ගැවුන පසු මාළු ගඳ බොහෝ වේලාවක් රඳ පවතී. මෙයට ප්‍රධාන හේතු දෙකක් ඇත. ට්‍රයිමීතයිල් ඇමීන් අණුව ඇගේ ගැවුණ පසු අපේ හම සැදුනු ප්‍රෝටීන් සමග බන්ධන ඇතිකර ගනී. මේවා සෝද ඉවත් කිරීම පවා අපහසු ය. දෙවැන්න ගෙන්දගම් සංයෝග මාළුවල ඇති හෙයික් (මාළු තරක් නොවී ජනිත වෙයි) ඒවා ඉතා තදින් හමේ ප්‍රෝටීන් සමග බැඳේ. ඇත්ත වශයෙන් මෙම සල්ෆයිඩ් සංයෝග තද බන්ධන ඇති කරන හෙයික් ඒවා ඉවත් වන්නේ ඉතා හෙමිනි.

බොහෝ ළදුන් ළඟු කැපීමට අකමැති මෙම හේතුව නිසා ය. ළඟු මිශ්‍ර ආහාරයක් ගත්පසු බොහෝ වේලාවක් කට ගඳ ගසන්නේ මෙම සල්ෆයිඩ් සංයෝග මුඛය තුළ පැය ගණනක් රැඳී තිබීම නිසා ය.

මාළුවාගේ මාංශ පේශී මෘදු නිසා ඉක්මණින් බැක්ටීරියා බාදනයට ලක්වෙයි. මෙහි සරල තේරුම, ආරක්ෂක තිසි පියවර නොගතහොත් පැය ගණනක් ඇතුළත, මාළුවා ආහාරයට ගත නොහැකි ලෙස තරක් වෙයි. මාළුවා ඉක්මණින් පරිභෝජනයට ගන්නේ නම් බැක්ටීරියා විකාශය අවම කිරීමට පියවර ගත යුතු ය. අල්ලන මාළු අයිස් වල දැමීම සරල ම මෙන් ම ලාභදායක ආරක්ෂක පියවරකි. සෙල්සියස් අංශක බිංදුවේ දී බැක්ටීරියා ක්‍රියාකාරීත්වය නවත්වන හෝ ඉතා සෙමින් සිදුවන තත්ත්වයකට පත්වෙයි. ශීත හෝ අධිශීතකරණයක ගබඩා කරන්නේ නම්, එයද මාළු තරක්වීම අවම කිරීමට ගතහැකි පියවරකි. එහෙත්, ශීතකරණයෙන් ඉවතට ගත් පසු යළිත් බැක්ටීරියා ක්‍රියාකාරීත්වය පටන් ගෙන මාළුවා තරක්වීමට පටන් ගනී.

මාළුවෙක් මියගිය පසු පළමුවෙන් තරක්වීම පටන් ගන්නේ කුමන කොටස ද? කිසිම පැකි-ළීමක් නොමැතිව පර්යේෂකයන් පෙන්වා දෙන්නේ මාළුවා ගේ කරමළ පළමුවෙන්ම තරක්වීමට පටන් ගන්නා බවයි. වාතයට නිරාවරණයවී තැබීමත් විවිධ බැක්ටීරියා වර්ග ඒමන ජීවත්වීමත් මෙයට හේතුවයි. මිනිසාගේ පෙනහැල්ල ලෙස, ජලයේ දී මක්සි-ජන් උරාගන්නා අවයවය කරමල් වෙයි. ජීවත්වෙන මාළුවෙකු ගේ කරමල් පැහැපත් රතු පාටින් යුක්ත ය. මියයාමෙන් පසු රුධිර සංසරණය නැවතීම නිසා ක්‍රමයෙන් තදරතු සහ අන්තිමේ දී කළු පැහැයක් ගනී. මාළුවෙකු ගේ කරමල් පරීක්ෂා කිරීමෙන් උා කොපමණ පරණ දැයි ඉගියක් ලැබේ.

මාළු මාංශ පේශී ද ඉතා මෘදු නිසා ඒවා බිඳ වැටීම සිසුයෙන් සිදුවෙයි. අලුත මැරුණු මාළුවෙකුගේ ඇඟ ඇඟිල්ලෙන් තද කළු වීට තද ගතියක් දැනේ. කල්යත්ම ඒවා මෘදු වී ඇඟිල්ලෙන් තද කළු වීට එතන වළක් ඇතිවෙයි. ඇස් දුර්වල වීම සහ කොරපොතු දිලීසීමෙන් අඩුවීම සිදුවෙයි. විවෘත වෙළෙඳ පොළෙන් මාළු මිලදී ගැනීමේ දී මෙම ගති ලක්ෂණ ගැන අවධානය යොමු කළ යුතු ය.

මාළු තරක් නොවී කල්තබා ගත හැකි පහසුම ක්‍රමය, අල්ලාගත් වහාම අයිස්වල ගල්වා තැබීම ය. කුඩා අයිස් කැබලිවලින් මාළුවා වසා තැබීම පහසු ය. මෙම ඇසුරුමට ලුණු එකතු කළ හැකි නම් ශීතල මට්ටම තවත් පහළට යන නිසා විෂබීජ ක්‍රියාකාරීත්වය තව දුරටත් අඩුවෙයි. විශේෂයෙන් දීර්ඝ කාලයක් මාළු ගබඩා කළ යුතුනම් හෝ ඇත පළාත්වලට මාළු

ප්‍රවාහනය කළ යුතු නම් මෙම ක්‍රමය අනුගමනය කිරීමෙන් හොඳ ප්‍රතිඵල ලබා ගත හැකි ය. ඇත්ත වශයෙන්ම ගමේ ගොඩේ මාළු බෙදා හැරීමේ දී මෙම ක්‍රමය යොදා ගැනීමට නිර්දේශ කර ඇත. ඉන් කරනුයේ විවෘත පෙට්ටියක වැලි ටිකක් අතුරා මාළු ප්‍රවාහනය කිරීමයි. මෙම වැලි යෙදීම නිසා මාළුන්ගේ තෙතමනය අඩුකෙරෙන බව ෂර්වාස කළත් එය එසේ සිදු නොවේ. මක්නිසාද යත් තරක්වන මාළු පේශී-

මාළුවෙක් මියගිය පසු පළමුවෙන් තරක්වීම පටන් ගන්නේ කුමන කොටස ද? කිසිම පැකිළීමක් නොමැතිව පර්යේෂකයන් පෙන්වා දෙන්නේ මාළුවා ගේ කරමළ පළමුවෙන්ම තරක්වීමට පටන් ගන්නා බවයි. වාතයට නිරාවරණයවී තිබීමත් විවිධ බැක්ටීරියා වර්ග ඒමන ජීවත්වීමත් මෙයට හේතුවයි. මිනිසාගේ පෙනහැල්ල ලෙස, ජලයේ දී මක්සිජන් උරාගන්නා අවයවය කරමල් වෙයි. ජීවත්වෙන මාළුවෙකු ගේ කරමල් පැහැපත් රතු පාටින් යුක්ත ය. මියයාමෙන් පසු රුධිර සංසරණය නැවතීම නිසා ක්‍රමයෙන් තදරතු සහ අන්තිමේ දී කළු පැහැයක් ගනී.

වලින් පිටවන දියර මෙම වැලි උරා ගැනීම නිසා ඒවා තවත් තෙත බරත වන නිසායි.

වත්මන් ආහාර විද්‍යාඥයින් නිර්දේශ කරන්නේ ගමේ ගොඩේ අයිස් ක්‍රීම්, අයිස් පලම් විකුණන වෙළෙන්දාගේ අයිස් පෙට්ටිය මේ සඳහා ද යොදාගත යුතු බවයි. පෙට්ටියේ බාහිර කොටකට අයිස් සහ ලුණු මිශ්‍රණයක් යෙදීම නිසා, අභ්‍යන්තර පෙට්ටිය කුහරයේ උෂ්ණත්වය සෙල්සියස් බිංදුවට අඩුවෙන් පවතී. මෙය එසේ නොවේ නම් අයිස්ක්‍රීම් දියවී

යනු ඇත. මෙබඳු පෙට්ටියක මාළු ප්‍රවාහනය කරන්නේ නම් මාළු බෙදා ඉවරවන තුරු ඒවා තරක් නොවී පවතිනු ඇත. මෙය වෙළෙන්දාටත්, පාරිභෝගිකයාටත් හිතකර ක්‍රමයකි.

මාළු තරක් වීමේ දී තවත් ජනිත වන අහිතකර රසායන ද්‍රව්‍ය ගැන ද, මෙහිදී සඳහන් කළ යුතු ය. ලේ මාළු වන (Blood FISH) කෙල-වල්ලා, අලගොඩුවා, බලයා සහ සුඩියා ගැන මෙහි දී විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතු ය. තරක් වීමේ ක්‍රියාවලියේ දී මෙම මාළුන් ගෙන් 'හිස්-ටැමින්' (Histamin) නම් රසායනයක් ජනිත වෙයි. මෙය ශරීරගත වීම නිසා අසාත්මික (allergic) රෝග වැළඳේ. එනම් ඇඟ කැඩීම, පළු දැමීම, හුස්ම ගැනීම අපහසු වී, ඇස් දැවීම, මෙම රෝග ලක්ෂණ අතර වෙයි. කට සහන ගතියත්, හුස්ම ගැනීමට ඇති අපහසුතාවත්, මෙහි කැපී පෙනෙන ලක්ෂණ ය.

මාළු තරක්වීමේ දී ඇතිවන විශබීජ අතර Estutaria Coli නම් විෂබීජය ප්‍රධාන වෙයි. මෙම රෝග බීජය එතරම්ම හානිදායක නොවුව ද වැඩිපුර ඇතිවීමට පාචනය හෙවත් අධික බඩඑළිය යෑමක් සිදුවෙයි. විශේෂයෙන් මාළු කුඩා කැබලි වලට කපා ප්‍රවාහනය කිරීමේ දී මේවා විශාල ප්‍රමාණයක් ජනිත වෙයි. ඇතැම් සාදුවල දී කපන ලද මාළු ඇඟ තැනක සිට ප්‍රවාහනය කර ව්‍යාජන සෑදීමේදී මෙබඳු සිද්ධීන් සිදු වී ඇත. E Coli නිසා බඩ-එළිය යෑම සෑදෙන්නේ එම ආහාරය ගෙන පැය පහකට පමණ පසු ය. බඩ රිදීමක් නොමැතිව තිකම්ම දියරය පිටවීම මෙම රෝගයේ ලක්-ෂණ වෙයි.

මාළු කරවල බවට පත් කිරීමේ දී, අළුත් මාළු දෙකට පලා ලුණු කඩු දමා අවිච්චි වේලීම කරනු ලැබේ. අධික ලවන සාන්ද්‍රනය නිසා අවිච්චි වේලීමේ දී කරවලවල ජලය ප්‍රමාණය සියයට දහයට වඩා අඩුවෙයි. මෙබඳු පරිසරයක් තුළ විෂබීජ වැඩිවීමක් සිදු නොවන නිසා කරවල තරක් නොවී දීර්ඝ කාලයක් තබාගත හැකි ය.

ජාඩ් දූමීමේ දී සාමාන්‍යයෙන් කරන්නේ සාන්ද්‍ර ලුණු දියර සහ ගොරක තලපසක අමු මාළු බතා තැබීමයි. මාළුවල ජලය, ලුණු සහ ගොරක වලට ඇදී එන නිසා විජලීකරණයක් සිදුවෙයි.

මෙබඳු සාන්ද්‍රත ද්‍රාවණයක් තුළ විෂබීජ නොවැඩේ. ජාඩ් එළියට ගන්නා තුරු තරක් නොවී පවතී. ලාංකික අපට එතරම් හුරු පුරුදු ආහාරයක් නොවුවද, දුම්ගසා වේලන ලද මාළු යුරෝපීය රටවල ඉතාම ජනප්‍රිය ය. අළුත් මාළු දෙකට පලා මැස්සක එල්ලා ඊට යටින් දුම් ඇල්ලීම (විශේෂ දර වර්ග පාවිච්චි කරනු ලැබේ) දුම් ගසා වේලන ක්‍රමයයි. දුම්වල ඇති රසායන ද්‍රව්‍ය විෂබීජ නොවැඩෙන පරිසරයක් ඇති කරයි. □